

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΟΥΤΑΒΙΟΥ

Από την στιγμή που ένα κουτάβι απομακρύνεται από την μητέρα του και υιοθε-

τείται από μια οικογένεια έρχεται αντιμέτωπο με νέους ανθρώπους , νέο περιβάλλον

διαβίωσης και ίσως και νέα κατοικίδια. Η συνύπαρξη μεταξύ νέου ιδιοκτήτη και κου-

ταβιου δεν είναι πάντοτε εύκολη και κυρίως χωρίς κόπο.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΟΥΤΑΒΙΟΥ

Συντάχθηκε απο τον/την ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΟΣ

Παρασκευή, 10 Σεπτέμβριος 2010 08:10 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 10 Σεπτέμβριος 2010 08:30

Ο άνθρωπος όπως και ο σκύλος θεωρούνται κοινωνικά είδη ζώων έχουν δηλαδή

την ικανότητα της προσαρμογής και της αποδοχής ατόμων του ίδιου είδους. Ο σκυ-

λος όμως πριν γίνει κατοικίδιο έπρεπε να ορίζει κοινωνικές σχέσεις μόνο με άτομα του

είδους του ενώ τώρα πλέον πρέπει να επιβιώνει αρμονικά και με τον άνθρωπο.

Ουσιαστικά η κοινωνικοποίηση ενός κουταβιού αρχίζει με την γέννηση του.

Τον πρώτο λόγο εδώ τον παίζει η μητέρα μέχρι να αρχίσουν σιγά-σιγά να λειτου-

γουν οι αισθήσεις του κουταβιού (όραση, ακοή και όσφρηση) ώστε να μπορέσει

και μόνο του να αντιλαμβάνεται το περιβάλλον του.

Μελέτες αναδεικνύουν ότι τα κουτάβια κοινωνικοποιούνται με άλλους σκύλους

στην ηλικία των 3-8 εβδομάδων και πρέπει να έρχονται σε επαφή με ανθρώπους στην

ηλικία των 5-12 εβδομάδων. Πολλοί συγγραφείς συνιστούν να πηγαίνουν τα κου-

ταβια στο νέο τους σπίτι σε ηλικία 8 εβδομάδων. Στο σημείο αυτό φαίνεται πόσο σημαντικό

είναι να υπάρχει άμεση υιοθεσία από την μητέρα και όχι από σημεία πώλησης όπου η παραμονή

του κουταβιού σε ακατάλληλα μέρη και η έλλειψη φροντιδας και εκπαίδευσης οδηγουν σε

στρεβλώσεις του χαρακτήρα του.

Κατά την διάρκεια της κοινωνικοποίησης αναπτύσσονται πολλές νέες συμπερι-

φορες λόγω της φυσικής και νευρολογικής ωρίμανσης του οργανισμού. Εξελίσσεται

το παιχνίδι, το γάβγισμα , το δάγκωμα αλλά και κοινωνικά σήματα όπως το κούνημα της

ουράς. Ειδικά το παιχνίδι στην ηλικία αυτή παίζει σημαντικό ρόλο τόσο στις κι-

νητικές δεξιότητες όσο και στις κοινωνικά αποδεκτές συμπεριφορές.

Κάθε νέος ιδιοκτήτης πρέπει να έρχεται άμεσα σε επαφή με όλες τις περιοχές του σώματος

του κουταβιού συμπεριλαμβάνοντας τα πόδια, την ουρά, τα αυτιά, τα μάτια

και το στόμα. Έτσι αφενός θα μάθει το κουτάβι να αποζητά τους χειρισμούς αυτούς

με αποτέλεσμα να γίνεται πιο εύκολη η εξέταση από τον κτηνίατρο και αφ' ετέρου

να μπορεί ο ιδιοκτήτης να χειριστεί στο μέλλον μια θεραπευτική αντιμετώπιση.

Το ίδιο θα πρέπει να γίνει με το χτένισμα το μπάνιο και το βούρτσισμα των δο-

ντιων. Είναι γενικά αποδεκτό ότι αν κάποιος μάθει να κάνει κάτι σωστά θα το κάνει

σε κάθε περιβάλλον.

Παρά το γεγονός ότι υπάρχουν αρκετά οφέλη από την κατοχή ενός σκυλού προ-

κύπτουν και προβλήματα. Η αρμονική συμβίωση και η διαμόρφωση σωστής συμπε-

ριφορας πρέπει να αποτελούν βασικό μέλημα του ιδιοκτήτη. Το τελευταίο πράγμα

που θέλει να αντιμετωπίσει στο ιατρείο ο κτηνίατρος είναι ένας φοβισμένος, επιθε-

τικός και κακότροπος σκύλος.